

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

03 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Ion Guzun, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 29 noiembrie 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2021, declarat de avocatul Dumitru Marinescu în numele inculpatului

Bleandur Igor xxxx,

”anterior judecat”.

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 04.10.2019 – 29.11.2019,
instanța de apel 26.03.2020 – 14.06.2021,
instanța de recurs: 20.09.2021 – 03.11.2021.*

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 29 noiembrie 2019, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Bleandur Igor a fost condamnat în baza art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal la 1 an închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate i-a fost suspendată condiționat, pe un termen de probațiune de 2 ani, fiind obligat pe perioada de probațiune stabilită să participe la program special de tratament sau de consiliere în vederea reducerii comportamentului violent.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul statului cheltuielile de judecată în mărime de 448 lei.

2. Instanța de fond a constatat că, inculpatul Bleandur Igor, la 30.07.2019, orele 19:00, în timp ce se afla la domiciliul său din str. Xxxx, mun. xxxx, în rezultatul unui

conflict cu concubina sa, Bogdan Cristina, i-a aplicat victimei o lovitură cu pumnul în față, cauzându-i conform Raportului de expertiză judiciară nr. xxxx din 06.08.2019, plagă contuză regiunea frontal, echimoză periorbital dreapta, hemoragie subtotal a ochiului drept, care condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu, se califică ca vătămare corporală ușoară.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut în totalitate faptele incriminate și a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată, prevăzută la art. 364¹ Cod de procedură penală.

Dat fiind că probele administrate confirmă în totalitate vinovăția inculpatului, acțiunile lui urmează a fi încadrate în baza art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, ca violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei manifestată prin maltratare, alte acțiuni violente, soldate cu vătămare ușoară a integrității corporale sau sănătății.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 61-75 Cod penal, că inculpatul a comis o infracțiune mai puțin gravă, care se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 180 de ore sau cu închisoare de până la 3 ani, a recunoscut vina integral și s-a căit de cele comise, anterior a mai fost judecat, are antecedente contravenționale contra ordinii publice, de gradul de pericol social al infracțiunii prevăzută de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, de opinia procurorului care a pledat pentru aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse sub formă de 1 (un) an închisoare, cu încasarea cheltuielilor de judecată, precum și opinia avocatului și inculpatului care au solicitat aplicarea unei pedepse sub formă de 100 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, de opinia părții vătămate care a declarat în ședința de judecată că s-a împăcat cu inculpatul, l-a iertat, nu are pretenții și nu a pledat pentru aplicarea unei pedepse privative de libertate, concluzionând că reeducarea și corectarea acestuia este posibilă prin stabilirea unei pedepse cu închisoare, în condițiile beneficiii de reducere cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege, în corespundere cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, dar cu suspendarea condiționată a executării ei, potrivit art. 90 Cod penal.

3. Procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Ciocana, Diana Vatavu, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită pedeapsa de 1 an închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Apelanta a invocat că, instanța nu a ținut cont de faptul că, Blandur I., prin comiterea acțiunilor de violență față de concubina Bogdan C., a dus la efecte profund dăunătoare ultimei, care a pierdut încrederea în ocrotire și sprijin din partea numitului, a pierdut speranța și încrederea în crearea unei familii sănătoase alături de inculpat, de a aprecia pozitiv comportamentul și capacitățile inculpatului ca persoană apropiată.

Pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu

este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Or, aplicarea pedepsei non-privative unei persoane care a săvârșit infracțiune contra unui membru al familiei, contravine scopului pedepsei privind corectarea și reeducarea vinovatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni de violență din partea sa.

Prin urmare, întru respectarea principiului echității la aplicarea pedepsei penale, instanța urma să aplice o pedeapsă privativă de libertate în privința inculpatului, ca pedeapsa să-și atingă obiectivele fixate.

Instanța de fond, prin aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, prin valorificarea unor circumstanțe reținute în favoarea inculpatului, nu în deplină măsură a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, precum gravitatea infracțiunii, de motivul infracțiunii, a ignorat scopul direct a pedepsei și astfel, prin suspendarea executării pedepsei, inculpatul nu se va corecta și nu va fi restabilită echitatea socială.

3.1. A declarat apel și avocatul Dumitru Marinescu, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită pedeapsa de 100 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Apelantul a invocat că inculpatul a recunoscut vina integral, s-a căit sincer în cele comise, a solicitat ca judecata să se desfășoare conform art. 364¹ Cod de procedură penală, iar pedeapsa stabilită este prea aspră în raport cu speța respectivă.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2021, apelul avocatului a fost respins, ca nefondat.

Apelul procurorului a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Lui Blandur Igor, condamnat în baza art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal la 1 an închisoare, i-a fost exclusă aplicarea art. 90 Cod penal, termenul de executare al pedepsei urmând a fi calculat din momentul reținerii de către organele competente.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a reținut că, instanța de fond a stabilit inculpatului o pedeapsă prea blândă, or, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea condamnaților, neținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, că inculpatul a comis o infracțiune contra familiei, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, că el anterior a mai fost condamnat, iar în prezent pe rolul Curții de Apel Chișinău, se mai află o cauză penală de învinuirea lui în baza art. 187 alin. (2) lit. b), f), 187 alin. (2) lit. f), 187 alin. (2) lit. f), 186 alin. (2) lit. b), 42, 187 alin. (2) lit. b), f), 199 alin. (1), 27, 187 alin. (2) lit. f), 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, astfel, fiind ignorate și prevederile art. 2 alin. (2) Cod penal.

Ori, infracțiunea de violență în familie, săvârșită de către inculpat atentează la relațiile de familie și la integritatea persoanei, acesta s-a eschivat de la prezentarea în fața instanței de judecată, în privința lui fiind pornit dosar de căutare nr. xxxx, anterior

a mai fost condamnat, iar în prezent se mai examinează o cauză penală în privința acestuia.

Subsecvent, este neîntemeiată concluzia instanței de fond, precum că, corijarea inculpatului ar fi posibilă prin aplicarea art. 90 Cod penal, or, modalitatea de executare a pedepsei aleasă în privința inculpatului – și anume executarea reală, este în acord cu principiul proporționalității, luându-se în vedere fapta comisă și urmările acțiunilor făptuitorului îndreptate asupra vieții de familie și integritatea persoanei, cât și comportamentul său post infracțional, care se eschivează de la judecată.

Prin urmare, pedeapsa aplicată urmează să contribuie la formarea unei atitudini de respect față de legea penală, precum și de valorile sociale și interesele protejate de acestea, din partea condamnatului, persoana să fie silită să înceteze activitatea criminală și să-și modifice comportamentul în conformitate cu prevederile legii.

Astfel, corectarea și reeducarea inculpatului va fi posibilă prin izolare de societate.

Potrivit art. 7, 61, 75-78 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Circumstanțele menționate indică la faptul că inculpatului urmează a-i fi aplicată o pedeapsă reală cu închisoare, în limitele sancțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal, prin prisma prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Deci, circumstanțele invocate de către prima instanță nu îndreptățesc faptele comise de către inculpat și deci, nu poate genera aplicarea unei pedepse neechitabile, mai mult, soluția adoptată de către prima instanță nu-și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, pentru a nu admite pe viitor săvârșirea a astfel de infracțiuni, or, aplicarea unor pedepse penale reale cu închisoare ar asigura conștientizarea de către Bleandur I. a celor comise cu adoptarea unor concluzii corecte ce țin de comportamentul în societate.

Mai mult, în cauza dată nu există și nu au fost stabilite careva circumstanțe excepționale sau alte circumstanțe care ar micșora esențial gravitatea faptei inculpatului, iar în calitate de circumstanțe atenuante prevăzute de art. 76 Cod penal au fost stabilite: recunoașterea vinovăției și căina sinceră, pe când aceste circumstanțe au fost luate în considerație la examinarea cauzei în procedură simplificată în baza art. 364¹ CPP, astfel inculpatul beneficiind de o reducere a pedepsei cu 1/3 din cea prevăzută de lege, deci aceste circumstanțe nu sunt aplicabile și la suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Concomitent, inculpatului urmează a-i fi aplicată o pedeapsă echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei penale, urmând a fi respinse alegațiile avocatului că inculpatului urmează a-i fi aplicată o pedeapsă mai blândă, or, prevenirea și combaterea violenței în familie face parte din politica națională de ocrotire și sprijinire a familiei și reprezintă o importantă problemă de sănătate publică, întru consolidarea, ocrotirea și sprijinirea familiei, asigurarea respectării principiilor fundamentale ale legislației

referitor la familie, astfel, în realizarea dreptului la viață fără violență, a fost adoptată Legea cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie nr. 45 din 01.03.2007.

5. Avocatul Dumitru Marinescu a declarat recurs ordinar, solicitând casarea deciziei menționate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă de 100 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Recurentul a invocat că instanța de fond a aplicat o pedeapsă prea aspră inculpatului, la fel și instanța de apel a înăspri-o, dat fiind faptul că ultimul nu are antecedente penale, circumstanță care urmează a fi apreciată ca circumstanță atenuantă.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală - s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii atacate, inclusiv cele reproduse în pct. 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând corect cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

În consecutivitatea enunțată, instanța de apel just a concluzionat că în cazul în care inculpatul a recunoscut vina și s-a căit, dar a comis o infracțiune mai puțin gravă, anterior a mai fost judecat, are antecedente contravenționale contra ordinii publice, prevenirea și combaterea violenței în familie face parte din politica națională de ocrotire și sprijinire a familiei și reprezintă o importantă problemă de sănătate publică, infracțiunea de violență în familie, săvârșită de către inculpat atentează la relațiile de familie și la integritatea persoanei, chiar și în prezența circumstanțelor atenuante invocate de recurent, suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii aplicate inculpatului de către instanța de fond, în baza art. 90 Cod penal, reprezintă o soluție de pedeapsă penală prea blândă, inechitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (*pct. 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, se observă că recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele și probele cauzei, în latura pedepsei aplicate inculpatului.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura pedepsei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar la fel este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul vizat au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 3.1., 4., 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel, nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursurilor înaintate în cazul în care se constată că acestea sunt vădit neîntemeiate.

Astfel, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Dumitru Marinescu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2021, în privința inculpatului Bleandur Igor xxxx, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 03 decembrie 2021.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Ion Guzun

Victor Boico